

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/131/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517010306
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2025:8517010306.32

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, senát: predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a prísediaci sudcovia A. A. a A. B., na hlavnom pojednávaní dňa 26. novembra 2025 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému C. D. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 6.8.2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný C. D., nar. X.X.XXXX v E., E. F., trvale bytom A. XXX, E. G.,

je vinný, že

v súvislosti s výkonom predmetu činnosti obchodnej spoločnosti BRAVIS, a.s., IČO: 36491314, sídlom Popradská 40, Stará Ľubovňa, kde bol členom dozornej rady menovanej spoločnosti, pričom však zabezpečoval aj samotný nákup tovaru pre menovanú spoločnosť a úhrady ceny za takéto nákupy, v súvislosti s čím v období od 24.6.2008 do 27.1.2009 boli na základe jeho ústnych objednávok do bitúnku spoločnosti BRAVIS, a.s. v Starej Ľubovni, dovážané z Holandska spoločnosťou Wibeka Slachterijen B.V., Land van Horn 2, Kampen, Holandsko, jatočné zvieratá - ošípané, ktoré za týmto účelom menovaná spoločnosť v Holandsku kupovala od spoločnosti G. Mollen B. V., Nijverheidsstraat 9-11, 7772 TP Hardenberg, pričom v súvislosti s týmito objednávkami a dodávkami ošípaných realizovanými v období od 24.6.2008 do 27.1.2009 obžalovaný od štatutárneho zástupcu spoločnosti Wibeka Slachterijen B.V. žiadal, aby faktúry ceny za dodané ošípané boli vystavené voči spoločnosti GRIMOR s.r.o. IČO: 36653888, sídlom Veľký Krtíš, Banícka 2, a to napriek tomu, že medzi spoločnosťami BRAVIS, a.s. a GRIMOR s.r.o. neexistoval žiadny reálny obchodný vzťah a neboli realizované medzi týmito spoločnosťami navzájom žiadne predaje a kúpa či už živých alebo spracovaných jatočných ošípaných, pričom svojim vystupovaním takto obžalovaný u štatutárneho zástupcu spoločnosti Wibeka Slachterijen B.V. vyvolal dojem, že je osobou oprávnenou konať v mene a na účet spoločnosti GRIMOR s.r.o. a že táto spoločnosť je skutočným odberateľom dodávaných jatočných ošípaných a teda povinná za tieto ošípané spoločnosti Wibeka Slachterijen B.V. uhrádzať aj kúpnu cenu, avšak na konanie v jej mene a na jej účet obžalovaný nebol na základe žiadneho právneho titulu oprávnený, navyše mal vedomosť o tom, že samotná spoločnosť BRAVIS, a.s. nedisponuje dostatkom peňažných prostriedkov na platbu za dodané jatočné ošípané spoločnosti Wibeka Slachterijen B.V., že tieto jatočné ošípané spoločnosť BRAVIS, a.s. reálne neodkúpuje od spoločnosti GRIMOR s.r.o. a po ich porážke a spracovaní ich tejto spoločnosti ani späťne neodpredáva a teda nemôže od menovanej spoločnosti za spracované ošípané ani získať žiadne peňažné prostriedky, pričom napriek tomu pri každom jednotlivom dodaní ošípaných do bitúnku spoločnosti BRAVIS, a.s. v Starej Ľubovni vo vyššie uvedenom období, kde po dodaní boli dodané jatočné ošípané ihneď priamo v danom mieste porávané a spracovávané a ďalej s nimi nakladala spoločnosť BRAVIS, a.s. bez toho, aby tieto jatočné ošípané či už živé alebo po ich spracovaní odkupovala od spoločnosti GRIMOR s.r.o. a tejto za nich uhrádzala akúkoľvek kúpnu cenu a bez toho aby po spracovaní ošípaných tieto predávala menovanej spoločnosti, obžalovaný zabezpečil opatrenie dokladov o dodaní ošípaných pečiatkou spoločnosti GRIMOR s.r.o., voči ktorej zo strany Wibeka Slachterijen B.V. za dodávky ošípaných zrealizované v období od 24.6.2008 do 27.1.2009 bolo na základe uvedených skutočností

a výslovnej požiadavky obžalovaného vystavených spolu 15 faktúr na celkovú sumu 480.588,41 eur, ku ktorých úhrade ani čiastočne nedošlo, pretože ani samotná spoločnosť BRAVIS, a.s. za ošipané nič neuhradila spoločnosti GRIMOR s.r.o., a teda obžalovaný mal vedomosť, že za dodané jatočné ošipané v období od 24.6.2008 do 27.1.2009 nebude zaplatená žiadna úhrada v prospech spoločnosti Wibeka Slachterijen B.V., ktorej za nich nebolo zaplatené ani samotnou spoločnosťou BRAVIS, a.s. po tom ako v hore uvedenom období dodané jatočné ošipané porazila, spracovala a ďalej s nimi naložila doposiaľ nezisteným spôsobom, pričom takýmto svojim konaním obžalovaný uviedol spoločnosť Wibeka Slachterijen B.V. v otázke úhrady ceny za v období 24.6.2008 do 27.1.2009 ňou dodané jatočné ošipané do omylu, čím menovanej spoločnosti spôsobil škodu vo výške 480.588,41 eur a v tomto rozsahu zároveň obohatil spoločnosť BRAVIS a.s., nakoľko takto dosiahol, že táto za dodané jatočné ošipané uvedenú sumu 480.588,41 eur nikomu neuhradila, pričom spoločnosť Wibeka Slachterijen B.V. svoju pohľadávku za dodané jatočné ošipané vo výške 480.588,41 eur následne ako pohľadávku voči spoločnosti GRIMOR s.r.o. postúpila v celom rozsahu svojmu dodávateľovi, spoločnosti G. Mollen B. V., pričom napriek uvedenému postúpeniu pohľadávky spoločnosť Wibeka Slachterijen B.V. zo svojich peňažných prostriedkov v presne nezistenej výške časť svojich vlastných záväzkov voči spoločnosti G. Mollen B. V. splnila a čiastočne v presne nezistenej výške jej štatutárny zástupca C. H. A. I. zo svojich peňažných prostriedkov časť jej vlastných záväzkov voči spoločnosti G. Mollen B. V. za ňu tiež splnil, pričom však nedošlo k spätnému postúpeniu dotknutej pohľadávky a túto ani iným spôsobom nenadobudla iná osoba a samotná spoločnosť G. Mollen B. V. následne zanikla bez právneho nástupcu,

t e d a

na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Postupujúc v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona podľa jeho ustanovení účinných od 6.8.2024:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona a za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, súhrnný trest odňatia slobody na 36 / tridsaťšesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovanému výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 48 /štyridsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd obžalovanému v rámci súhrnného trestu ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 36 / tridsaťšesť/ mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje celý výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/11/2023 zo dňa 17.1.2025, právoplatným dňa 11.9.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/9/2025 zo dňa 11.9.2025, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 18 mesiacov, jeho výkon podmienene odložený a určená skúšobná doba na 24 mesiacov, a tiež uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 36 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, súd poškodeného: C. H. A. I., nar. XX.X.XXXX v J. (E.), H. K., bytom L. M. XX, XXXX A. N., H. K., s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie. Ak ide o mladistvého obvineného, takéto vyhlásenie treba vyžiadať aj od zákonného zástupcu a zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Po vyhlásení rozsudku sa podaniami doručenými súdu dňa 28.11.2025 prokurátor i obžalovaný výslovne vzdali odvolania, preto bol v zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku vyhotovený zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie.

Napriek tomu, že písomné vyhotovenie rozsudku nevyžaduje v danom prípade odôvodnenie, súd vzhľadom na to, že pri vyhlásení rozsudku neboli prítomní poškodení, ktorí uplatnili v tomto konaní nárok na náhradu škody spôsobenej konaním obžalovaného, považuje za dôvodné aspoň vo vzťahu k nim uviesť podstatné skutočnosti, pre ktoré jednak o nároku uplatnenom v prospech spoločnosti G. Mollen B.V. nebolo nijako rozhodované a o nároku p. I. rozhodnuté tak, že menovaný bol s jeho nárokom odkázaný na civilný proces. Preto súd stručne uvádza nasledovné:

- o povinnosti obžalovaného na náhradu škody vo vzťahu k spoločnosti G. Mollen B.V., v mene a na účet ktorej v tomto konaní postupom podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku nárok na náhradu škody v sume 480.588,41 eur uplatnil v prípravnom konaní jej štatutárny zástupca C. O. A., a to osobne pri jeho výsluchu dňa 10.9.2012 a následne aj prostredníctvom splnomocnenca uvedenej spoločnosti C. C. K. dňa 6.9.2017 pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, súd týmto rozsudkom nijako nerozhodoval. V danom prípade bol nárok na náhradu škody spôsobom a v lehote podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku (teda do skončenia vyšetrovania) uplatnený v mene a na účet vyššie menovanej obchodnej spoločnosti, avšak z výsluchu svedka C. O. A. dňa 26.11.2025 bolo zistené, že menovaná spoločnosť už v roku 2013 zanikla, a to bez právneho nástupcu, pričom pohľadávka, ktorá vznikla spoločnosti Wibeka Slachterijen B.V. v súvislosti s tu stíhaným konaním obžalovaného a ktorú táto spoločnosť postúpila spoločnosti G. Mollen B.V. nebola spätne postúpená, ani neprešla a nebola prevedená na inú osobu alebo spoločnosť. Pri odsúdení obžalovaného súd v rámci tzv. adhézneho konania môže za splnenia zákonných podmienok podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložiť obžalovanému nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo za podmienok § 288 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku odkázať poškodeného s ním uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces. Nerozhoduje však súd osobitným výrokom o zamietnutí uplatneného nároku na náhradu škody, resp. o zastavení konania o nároku na náhradu škody, pričom v danom prípade, vzhľadom na zánik vyššie menovanej spoločnosti G. Mollen B.V. bez právneho nástupcu a skutočnosť, že uplatňovaný nárok na náhradu škody neprešiel na žiaden iný subjekt, je zrejmé, že nemožno o horeuvedenom nároku na náhradu škody rozhodnúť ani zaviazaním obžalovaného na jeho úhradu voči menovanej spoločnosti, ani odkázaním danej spoločnosti s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces, a to práve vzhľadom na jej zánik bez právneho nástupcu a teda skutočnosť, spoločnosť G. Mollen B.V. stratila spôsobilosť mať práva a povinnosti, teda stratila právnu subjektivitu. To znamená v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody, že súd jednak nemohol obžalovaného voči neexistujúcemu subjektu na náhradu škody zaviazat', ani menovanú spoločnosť, ako neexistujúci subjekt, odkázať s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces. Na uvedenom nič nemení ani to, že po podaní obžaloby splnomocnenec danej spoločnosti v jednotlivých súdu adresovaných podaniach uvádzal, že obžalovaného žiada zaviazat' na náhradu škody voči samotnému C. O. A. – nebolo nijako preukázané, že by akýkoľvek nárok na náhradu škody spôsobenej konaním obžalovaného, za ktoré je obžalovaný týmto rozsudkom uznaný vinným, bol prešiel, a už vôbec nie na základe akej právnej skutočnosti, z menovanej spoločnosti (pred jej zánikom) priamo na samotného C. O. A..

- čo sa týka C. H. A. I., tento voči obžalovanému nárok na náhradu škody v tomto konaní uplatnil nie v mene a na účet spoločnosti Wibeka Slachterijen B.V., ale vo vlastnom mene, teda ako fyzická osoba, čo vyplýva z obsahu zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 25.10.2013 a tam zaznamenaných vyjadrení menovaného vo vzťahu ku škode, ktorú on oproti obžalobe uvádzal vo výške „približne“ 559.000,- eur, ako aj z tej skutočnosti, že už v čase daného výsluchu poukázal na to, že spoločnosť Wibeka Slachterijen už neexistuje. Napriek tomu počas vyšetrovania orgány činné v trestnom konaní nijako nezisťovali či a ak áno v akom rozsahu a na základe akej právnej skutočnosti nárok na náhradu škody zo strany poškodenej

menovanej spoločnosti prešiel na p. I. pokiaľ ho tento uplatňoval vo svojom mene a na svoj účet a žiadne takéto skutočnosti a dôkazy o nich neboli poskytnuté ani súdu po podaní obžaloby. Navyše, následne počas vyšetrovania, pri výsluchu 27.6.2016 uvádzal, že kvôli konaniu obžalovaného škoda vznikla vo výške približne 480.588,- eur – vyššie uplatnený nárok na náhradu škody však neupravoval a okrem toho výslovne vtedy uviedol, že samotnú pohľadávku ako pohľadávku voči firme GRIMOR spoločnosť Wibeka Slachterijen B.V. postúpila spoločnosti G. Mollen B.V. a jej prevodom jeho dlh voči G. Mollen B.V. bol uhradený. Naproti tomu, z výsluchu menovaného na hlavnom pojednávaní už ale vyplynulo, že záväzky, ktoré mala táto spoločnosť voči spoločnosti G. Mollen B.V. v súvislosti s dodávkami jatočných ošípaných, ktorých sa týka konanie obžalovaného, z ktorého spáchania bol týmto rozsudkom uznaný vinným, splácala jednak samotná Wibeka Slachterijen B.V. a tu poukázal na to, že posledné platby realizoval on sám, z vlastných zdrojov, kde dodal, že takto on zaplatil 300.000,- eur. O danej skutočnosti, osobitne o uvedenej výške z jeho vlastného majetku takto uhradených súm, nebol ale súdu predložený žiadny relevantný doklad, ani preukázané žiadne skutočnosti o tom, že by tým prešla v príslušnom rozsahu pohľadávka zo strany Wibeka Slachterijen B.V. na samotného pána I.. Navyše, následne svedok A. dňa 26.11.2025 vypovedal, že pohľadávka spoločnosti G. Mollen B.V. bola uhradená tým, že dal exekvovať majetok samotnej Wibeka Slachterijen B.V., ktorej nehnuteľnosti sa predávali a on tak uspokojil svoju pohľadávku – nepotvrdil teda nijako skutočnosť, že by v akomkoľvek rozsahu boli realizované platby z majetku samotného p. I. ako fyzickej osoby. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a rozpory, ktorých odstraňovanie ďalším dokazovaním by jednoznačne presahovalo potreby trestného stíhania, súd poškodeného C. H. A. I. podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Opravné prostriedky v prospech mladistvého môže podať, a to i proti jeho vôli, aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku mu plynie samostatne.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.